

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

13 Si perple cum te reddunt mala, tunc minus imple.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

nasteriorum confuetudines cum Ecclesiastica regula sint
permisa.

*I. ¶ Neque monasteriorum] In concilio ipsi postremo Co-
dena exiit, abeit vox, neque. In ceteris autem editionibus sic
kypor, private monasteriorum confuetudines contra ec-
clesiasticas regulas sint permisae.*

DISTINCTIO XIII.

*I. Item aduersus naturale ius nulla dispensatio admittitur, ni-
ps fortis duo mala ita urgant, ut alterum corrum necesse sit
est.*

*C. I. ¶ Minus malum de duabus eligan-
dum est.*

Vnde in Concilio Toletano. 8. c. 2. legitur.

*D*ude a mala licet sint omnino cauissime praæ-
venda, tamen si periculi necessitas ex his unum
perpetrare & compelerit, id debemus resolvere, quod
minori nexus noscitur obligare. *c. ¶ Quid autem ex
his levius quidre sit gravius, pura & rationis acumen
investigemus. Etenim dum pejare compellimus, crea-
torem quidem offendimus; sed nos tantummodo ma-
culamus. Cum vero noxia prouincia complemus, & Dei
justa superde contemnimus, & proxima impia crudeli-
tate nocemus, & nos ipsos crudeliori gladio trucidam-
mus. Illic e enim dupli culparum velo perimur,*

*¶ In ijs omnijs capite multa antecedunt, & sequuntur, que
principia sunt.*

C. II. ¶ De codem.

Iustus in moralibus. in c. 40. lib. 1. 2.

c. 1. 19. § 20.

*N*Ervi teñiculorum Leviathan b perplexi sunt;
qui fugientium i illius argumenta implicatis
inventis & illigantur, ut plerosque ita peccare faciant,
quatenus & fortasse fugere peccatum appetant, hoc
ne aliquo peccati laqueo non evadant, & culpam fa-
ciant, dum vitant, ac nequamque se ab una valeant sol-
vere, nisi in alia contentant le ligari. *¶ Quod melius
ostendimus, si qua ex conversatione hominum illigatio-
nis hujus exempla proferamus. I. & nonnulli m in-
terpellat. ¶ Ecce quidam, dum mundi hujus amicitias
apparet, cuilibet alteri similem fibi vitam ducenti, quod
fere illius omni silentio contegar, se jurejuringo con-
stituit. Sedis, cui juratum est, adulterium perpetrare
cognoscit, ita ut etiam maritum adultera occideret
conetur. Ita autem, qui iurandum præbuit, ad men-
tem reveretur, & diversus hinc inde cogitationibus im-
pugnatur, atque hoc silere formidat, ne silentio ad
alteri simul & homicidi particeps fiat, & prodere tre-
pidat, ne reatu se perjurii obstrangatur. Perplexus ergo te-
ñiculorum nervis ligatus est; quia in qualibet par-
tem declinet, metu ne à transgressionis contagione
liber non sit. *¶ Alius cuncta, qui mundi sunt, defenserunt,
aque per omnia frangere proprias voluntates
quaren, alieno se subdere regimini appetit: sed eum, qui
apud Deum præse debeat, minus causa inquisi-
tionis dicentur: cui fortasse is, qui sine judicio legitur,
cum præse jam coperti, agere o que Dei sunt, prohi-
bit, qui mundi sunt, iuber. Penfani itaque subditus,
vel quia sit culpa inobedientia, vel quod contagium
secularis vita, & obedire trepidat, & non obediens for-
midat, ne aut obediens, Deum in tuis præceptis, de-
ficiat, aut non obediens, Deum in electo priore**

*a. Iov. p. 2. c. 18. Pam. l. 8. c. 19. b. al. tentare.] al. tempore, &
c. obligari.] Iov. 19. Pam. & Gra. d. alpia.] alpia.] al-
picias auctor. e. al. dilect.] Gra. f. percutiuntur.] orig.
g. al. tunc.] Iov. 19. 40. al. per sagittationem k. al. intentione-
bus.] orig. in Ivid. c. 19. n. al. silendo. o. age.] orig.*

*2. pars. ¶ Est tamen quod ad destruendas Beemoth
& verlustis subtiliter d. Ita ut dum mens inter mino-
ra, & maxima peccata constringatur, si omnino nullus
fine peccato evadendi aditus patet, minora temper eli-
gitur: quia & qui murorum undique ambitu, ne fui-
git, clauditur, ibi se in fugam precipitat, ubi brevior
murus inventetur. Hinc Paulus e, cum quosdam in ec-
clesia incontinentes apiceret, concepsit minima, ut ma-
jora declinaret, dicens: [Propter fornicationem autem unus
quisque uxorum suorum habet.] Et quia tunc solum conjuga-
tum in admitione fine culpa sunt, cum non pro ex-
plenda libidine, sed pro proficiendo prole miscentur, ut
hoc etiam, quod concesserat, fine culpa (quamvis mi-
nima) non effe monstraret, illico adjunxit [Hoc f. autem
dico secundum indulgentiam, non secundum imperium.] Non
enim est sine vita: quod ignoratur, non præcipitur.
Peccatum profecto vidit, quod posse indulgeri previdit.
Sed cum in dubiis constringimur, utiliter minimis
subdimis, ne in magnis sine venia peccemus. ¶ Ita-
que plerunque nervorum Beemoth illius perplexitas fol-
luit, dum ad virtutes maximas per commissu minoras
transfutur.*

*1. ¶ Emendat] Hoc loco in originali videtur construatio ver-
borum perturbata & refixanda ex Gratiano.*

DISTINCTIO XIV.

*1. V*erum hoc in una eadem persona intelligitur. Cate-
ps. ram an in diversis eadem dispensatio locum habeat,
videlicet ut committamus minoras, ne alii gravioribus
implicantur, merito queritur.

*C. I. ¶ Non sunt a nobis aliqua committen-
da delicta, ne alii graviora commis-
tant.*

*De his ita scribit August. lib. Quatt. super
Gen. cap. 42.*

*Q*uod g ait Sodomites Loth b [Sunt mihi due filii,
qui nondum nesciunt viros: predicam illis ad vos, ut
minus in illis quomodo placuerit vobis: tantum in vires ipsos ne faciatis
iniquum:] quoniam profittere volebat filias suas hac
compensatione, ut vitiis holopites ejus nihil a Sodomitis
tale patenter, utrum admittenda sit compensatione fla-
gitorium, vel quorumcumque peccatorum, ut nos facia-
mus malum aliiquid, ne aliis gravium malum faciat, an potius
perturbatione Loth, non consilio tribendum sit, quia
hoc dixerit, merito quatitur. Et nimis periculosissime

*a. fructus] orig. b. al. greci. c. Ivid. cap. 20. d. u-
tiliter] orig. ut infra. e. 1. Cor. 7. f. Ivid. 6. g. Ivo p. 9.
cap. 19. h. Gen. 19.*